

7409 7/4 25: Eneste Beh. af F. t. L. om Sikkerhedsforanstaltninger mod visse Personer m. v. 7410

nu ikke til, hvad jeg har forestillet mig, her bryder jeg mig ikke om at være mere, maa jeg komme ud. Og saa havde jeg ikke nogen som helst Hjæmmel til at tilbageholde denne Mand.

Nu er det muligt, at det ærede Medlem Hr. Rytter heroverfor vil sige: Ja, men, det vilde han jo ikke finde paa. Men det har han netop fundet paa. Efter at jeg er gaaet den sidste Udvej og har faaet ham til at lade sig indlægge til Observation, har jeg haft det værste Mas Uge efter Uge med at holde ham dér. Han skifter stadig Mening, han vil ud, og skønt det er en meget alvorlig Diskussion, vi her fører, tør jeg maaske sige, at foreløbig sidder han paa en Rulle Skraa; han er gaaet op fra tre til fire Ruller Skraa, og paa den Betingelse har han lovet at blive en Maaned til.

Det ærede Medlem Hr. Rytter siger saa, eller har i hvert Fald sagt: Saa kunde man umyndiggøre den Mand. Nej, det kunde man heller ikke. Jeg gjorde nemlig det Forsøg, som endnu stod tilbage, Umyndiggørelse overfor en Mand, der var karakteriseret som lettere aandssvag, og Landsretten sagde nej, hvilket ogsaa gik Landet rundt under Overskriften: Et nyt Nederlag for Hr. Steincke! Denne Sag er paakæret til Højesteret, men i Øjeblikket har jeg altsaa heller ikke Myndighed til at umyndiggøre en saadan Person. Derfor har jeg hverken vildledt Pressen eller nogen anden, eller overhovedet i denne Sag foretaget mig noget, som er juridisk angribeligt. Og naar jeg lod mig interviewe den Gang, var det aldeles ikke for at forskrække nogen eller lave Panik, nej, saa var det, fordi der to-tre Dage i Forvejen var begyndt at gaa Meddelelser rundt i Pressen — hvorfra de kom, ved jeg ikke — om, at nu skulde en meget farlig Sædelighedsforbryder Dagen efter løslades fra Horsens. Det var Grunden, og den Forklaring, jeg gav, er fuldkommen rigtig.

Dermed skal jeg forlade det ærede Medlem Hr. Rytter. De mangfoldige andre Bemærkninger, han egentlig havde Krav paa, maa jeg opsætte, til jeg faar noget bedre Tid.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at der var et Forslag fremme fra konservativ Side, før Kommissionens Forslag blev ind-

hentet, og at hvis den højtærede Justitsminister havde kendt sin Styrke, saa kunde han have faaet dette Forslag. Det er ikke mig bevidst, at der fra Udvalgets Side er sket nogen Art af Henvendelse til Justitsministeren vedrørende det omtalte Forslag. Det er mig ikke bevidst, at jeg har ladet nogen Lejlighed gaa ubenyttet hen til at komme i Forbindelse med Udvalget. Men dette Forslag har overhovedet ikke været sendt mig af Udvalget, og jeg har derfor ikke haft nogen som helst Mulighed for at bruge denne eventuelle Styrke.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde dernæst en Bemærkning vedrørende § 6, 2det Stykke, idet han sagde, at det var urimeligt, om Tilholdet skulde vare i 3 Aar, uden at vedkommende i Mellemtiden kunde henvende sig til Domstolene. § 6 er taget, vistnok nøjagtigt — bortset fra, at Statsadvokaten er rettet til Justitsministeren — fra Straffelovskommissionens Forslag. Og det ærede Medlem gjorde tillige en Bemærkning — eller maaske var det det ærede Medlem Hr. Rytter — om, at Bestemmelsen i § 7 om, at Udgifter ved de i Medfør af denne Lov truffene Foranstaltninger afholdes som Udgifter i Straffesager, var overflødig. Nej, det er den ikke. Der kan nemlig efter denne Lovs særlige Karakter — jeg tror for øvrigt, det var det ærede Medlem Hr. Rytter, og jeg vil her gøre det ærede Medlem opmærksom paa § 4, hvorefter der beskikkes den sagsøgte en Tilsynsværge —, der kan efter dette Lovforslags særlige Karakter blive Tale om Udgifter, som i al Almindelighed slet ikke forekommer i Straffesager, f. Eks. en Tilsynsværges Ledsagelse af vedkommende til et Sted, hvor han skal tage tvungent Ophold, hvis man tænker sig det Forhold, eller Besøg af Tilsynsværgen hos vedkommende Person, Udgifter, som med Rimelighed bør falde ind under Loven her, men ikke ellers i al Almindelighed vil blive afholdt som Udgifter i Straffesager, og af Hensyn hertil — ikke fordi man ikke ved, hvad der staar i § 4 — er denne Bestemmelse fastholdt. Overhovedet maa jeg sige — ogsaa overfor det ærede Medlem Hr. Fraenkel, som ikke nærmere begrundede sin Kritik af Formuleringen i § 1 —, at naar de ærede Medlemmer senere vil læse Fortrykket, vil de se, at den Kritik, den ærede